

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: SVAMPEJAGT.

Citation: Aakjær, Jeppe: "SVAMPEJAGT.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid71457/facsimile.pdf>
(tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Under bedre Kampsignaler
styrkes da vor Samfundstro,
til omsider Sejren daler
over Flidens Arbejdsbo,
ja, til Lykkens muntre Svaler
daler over Fredens Bo!

6/7 1912.

SVAMPEJAGT.

NAAR Skovmosset drikker den hæstmilde Regn,
mens krogrygget Bonden hjemkjører,
og Kvierne staar bag de piggede Hegn
med Dryp i de hængende Ører,
da stiger af Kilden, hvor Hindene gaar,
en Nymfe og planter — den første i Aar —
en søggegul lys Cantharelle.

Og stiger saa Solen bag toppede Hæs,
mens Markmusen Dugdraaber slikker,
jeg skridter saa langt over regnslaget Græs,
langs Faldet med Havre og Vikker;
og segner end Som'ren for Leernes Staal,
med Latter September skal fylde min Skaal
med kridhvite Eng-Champignoner.

Der vandrer to elskte ad Lønligheds Sti,
hun trykker ham Hatten om Panden,
han slynger om hende den Arm, som er fri,
mens Kurven han har paa den anden.
Aa se, hvor hun bøjer sig lændefin, slætk,
og pludrer og plukker, til Kurv og til Hank
staar skjult under brune Boletus.

Lad andre kun jage med Bøsse og Hund
og skyde til Høns og til Hare,
jeg vandrer fortryllet langs Fjordvigens Rund
blandt Svampenes farvede Skare;
den „Jagen“ forsimpler ej Sind eller Aand,
den giver mig Muld men ej Blod paa min Haand
og Hjærte for alt — indtil Krybet.

Ja du, som maa slide de støvede Sten
og slaa dig til Taals med Kontoret,
søg ud for at rette de sovende Ben,
hvor Skovbunden dækker dig Bordet!
Thi aldrig er Danmark saa daarende skøn,
som naar bag den bærfyldte rødnuende Røn
den Ridderhat blaaner i Duggen.

20/8 1912.

TIL EN MØLLERDATTER.

HVOR Kværnen dumrer i den dybe Dal,
og Sigternelet Stænk paa Kinden sætter,
der gaar du trygt i Barnets Mindesal,
om ogsaa Himlens Vejr en Mønterly letter.

Saa fik vi hver en Plet, der drog os nær
og tog vor Tanke under Pilgrimsfærden,
hvor Hjemnets Skræpper blev os mere kjær
end al den Bøgeskov, vi fandt i Verden.

17/8 1912.

TIL PETER SABRO.

DU vaigte den herligste Gjærning,
som Solen har skinnet paa:
at tale og virke til Værning
for alle de svage og smaa.